Antakalnis

ANTAKALNIO NAUJIENOS | 2013 BALANDIS

SAPIEGŲ RŪMAI: BAROKO GROŽIS, KYLANTIS IŠ PELENŲ
PRISISTATO NAUJIEJI ANTAKALNIEČIŲ BENDRUOMENĖS NARIAI
„CO2 GREEN DRIVE“ – ŽALIASIS MENINIŲ DVIRAČIŲ VAŽIAVIMAS
3

Antakalnis

TURINYS

SAPIEGŲ RŪMAI:
BAROKO GROŽIS,KYLANTIS IŠ PELENŲ
.....2.....

NAUJOS ANTAKALNIEČIŲ TARYBOS PRISISTATYMAS
.....8.....

ANTAKALNIO ISTORIJOS ALBUMAS
ŠV. VERONIKOS IR VIEŠPATIES JĖZAUS KOPLYTĖLĖS ANTAKALNYJE.
.....16.....

„CO2 GREEN DRIVE“ –
ŽALIASIS MENINIŲ DVIRAČIŲ VAŽIAVIMAS
.....18.....

ANTAKALNIO RENGINIAI
.....24.....

SAPIEGŲ RŪMAI

BAROKO GROŽIS, KYLANTIS IŠ PELENŲ

SAPIEGŲ RŪMAI

BAROKO GROŽIS, KYLANTIS IŠ PELENŲ

ŠIAME „ANTAKALNIO“ NUMERYJE PRISTATOME JUMS DAR VIENĄ ŠIO MIESTO RAJONO ĮŽYMYBĘ – SAPIEGŲ RŪMUS. ILGĄ ISTORIJĄ TURINTYS, VISOKIAIS BŪDAIS NAIKINTI, ŠIUO METU JIE TARSI IŠGYVENA KELIONĘ LAIKU – JIEMS STENGIAMASI GRĄŽINTI PRAEITIES FORMAS IR JŲ GROŽĮ: RŪMUOSE JAU KURĮ LAIKĄ VYKSTA RŪMŲ ATKŪRIMO DARBAI, PRASIDĖJĘ 2012 M.

KAIP SAKĖ RŪMŲ RESTAURACIJAI VADOVAUJANTIS ARCHITEKTAS, PAVELDOSAUGOS EKSPERTAS EVALDAS PURLYS, JIE SVARBŪS NE TIK ANTAKALNIUI, VILNIAUS MIESTUI, BET IR VISAI LIETUVAI. KUO GI?

Nuotraukų autorė Evgenia Levin.

GERIAUSIAI IŠLIKĘS BAROKINIS ANSAMBLIS

„Tai yra barokinis ansamblis, išlaikęs visą pagrindinę teritoriją, kurioje yra ir parkas, kiemas, ir patys rūmai. Nors rūmai, suplanavimo sistema, ansamblio vartai jau apgadinti, tačiau Sapiegų rūmus galime laikyti geriausiai išlikusiu barokiniu ansambliu Lietuvoje“, – pasakojo E. Purlys.

Sapiegų rūmai Vilniaus Antakalnio priemiestyje statyti 1689–1692 metais. Juos pastatė vienas žymiausių to meto didikas, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės didysis etmonas, Vilniaus vaivada Kazimieras Jonas Sapiega. Kaip rodo istoriniai šaltiniai, šiam darbui etmonas pasitelkė garsiausius Vilniuje dirbusius italų kilmės kūrėjus.

Šiuo metu išlikęs rūmų pastatas, taip pat parkas, priklausantis Sapiegos ligoninei, treji vartai, rūmų kiemas, parką ribojusios sienos bei jų liekanos. Nors sakyti, kad viskas puikiai išlikę – taip pat negalima: Sapiegoms pasitraukus iš Antakalnio, pasikeitė parko želdinių architektūra, nugriauti ūkiniai kiemo statiniai, dalis parko, kiemo sienų, tačiau daugiausia pokyčių patyrė ansamblio apylinkės: pristatyta namų, kai kurie jų – pačioje rūmų teritorijoje. Vizualinį ir kompozicinį parko ryšį su greta esančia Vilniaus trinitorių bažnyčia sunaikino 19 a. pastatyti ligoninės pastatai.

Šiuo metu restauruojami rūmai – taip pat neišvengė pokyčių. 1843–1848 metais vykusi rekonstrukcija sunaikino barokinę Sapiegų rūmų fasadų ir interjero architektūrą, aukščiausio meninio lygio lubų bei sienų lipdybą, tapybą. Rekonstrukcijos metu rūmus bandyta paversti ligonine, o tam rūmų pastatas visai netiko. E. Purlys tikino: „Tai – baisiausia visų laikų rūmų rekonstrukcija, sunaikinusi vertingiausia, kas buvo rūmuose – interjerų puošybą. Jei ji nebūtų vykusi, galbūt rūmai atrodytų geriau, gal tik stogas būtų perdengtas ar planavimas pakeistas...“

E. Purlys pasakojo, jog kiti rūmų pertvarkymai nebuvo tokie žalingi: netgi sovietmečiu, kai rūmuose buvo įkurtos radiotechnikos mokykla ar pėstininkų mokykla, vyko pertvarkos, tačiau jos nebuvo tokios žalingos kaip fasadų ir interjerų naikinimas 19 a. viduryje.

ŠIOS RESTAURACIJOS ETAPO REZULTATAS – RŪMŲ DĖŽUTĖ

Šiuo metu einant pro rūmus galima pamatyti, kaip kinta rūmų fasado konstrukcija: daromos atodangos, restauruojami langai, įgaunantys tikrąją Sapiegų rūmų dvaro langų formą, sunaikintą1843–1848 m. rekonstrukcijos metu.

„Žvelgiame į Sapiegų laikotarpio liekanas ir šalindami vėlesnių rekonstrukcijų antsluoksnius stengiamės palikti tik tai, kas buvo iki visų rekonstrukcijų. Orientuojamės į tai, kas šiame pastate vertingiausia“, – pasakojo E. Purlys.

Rūmai restauruojami remiantis istoriniais šaltiniais bei ne itin seniai vykusiais Sapiegų rūmų tyrinėjimais. Kadangi rūmai bei Trinitorių vienuolyno ansamblio teritorija ilgą laiką buvo uždara ir įslaptinta, pirmieji fasado polichromijos tyrimai atlikti tik 1981 m., norint perdažyti pastatą. Tada ir paaiškėjo, jog rūmų sandrikų lipdybos fone dominuoja mėlyna spalva.

Tyrimai tęsti 1992–1993 m., kai juose šeimininkavo nebe kariškiai, o Nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka. Tuo metu atlikti žvalgybiniai tyrimai rūmų viduje, prasidėjo pirmieji archeologiniai kasinėjimai ansamblio teritorijoje.

Tyrimai parodė, jog išlikę beveik visi pagrindiniai baroko laikotarpio rūmų architektūros elementai, rasta jų liekanų, pėdsakų. Po tyrimų nubraižytos ir pirmosios fasadų architektūros retrospekcijos, atrasti keli interjero polichrominės puošybos lopinėliai. Taip pat suprasta, kad Kazimiero Jono Sapiegos rūmai suformuoti rekonstravus didelį, centrinėje rūmų dalyje inkorporuotą, barokinį pastatą.

2007–2008 m. tyrinėtos Sapiegų rūmų vidaus erdvės ir plano struktūra. Pavyko sutvarkyti kai kuriuos rastus tapybos ir puošybos elementus, atidengti ir užkonservuoti keli polichrominės puošybos ir tapybos plotai.

Po metų tyrinėti ir rūmų fasadai: rasta duomenų apie viršutinio karnizo komponavimo sistemą ir puošybą, suprasta dekoravimo sistema. Remiantis šiais duomenimis bus galima atkurti lipdybą frize po karnizu ir to karnizo puošybą.

Šie trys tyrimų etapai suteikė pakankamai žinių, kad rūmai būtų pripažinti baroko architektūros pavyzdžiu. Be to, duomenų buvo užtektinai, kad rūmus būtų leista restauruoti: nustatyta rūmų plano ir vidaus erdvių sistema, žinoma, kaip restauruoti fasadus, kaip atkurti pagrindinius baroko elementus.

Visa tai, kas numatyta planuose, tikslinama darbų metu: „Planuose viskas buvo numatyta gana apytiksliai, o dabar išryškėja visos smulkmenos, ir darbai vyksta centimetras į centimetrą. Dėl to ir leidžiu čia savo dienas, vadovauju mūrininkams, reikia pamatyti kiekvieną autentiško ir naujo mūro centimetrą ar detalę, nes čia vyksta restauracija – ne atkūrimas“, – pasakojo E. Purlys.

Numatoma, kad restauracija bus baigta 2014 m., o jos rezultatas – rūmų pastato „dėžutė“, kurioje matysis suplanavimo ir erdvių sistema, perdangos, stogas. Tapybos ir lipdybos elementai, tikino E. Purlys, dar nebus nei konservuojami, nei atkuriami. Tai turėtų būti atlikta vėliau, pagal surastas detales ir jų likučius padarius brėžinius, parengus detalius planus.

KAS TAPS RESTAURUOTŲ RŪMŲ VALDOVU?

Kaip jau užsiminta šiek tiek anksčiau, Sapiegų rūmai atsirado perstačius mūrinį 17 a. pirmos pusės pastatą, kurio statytojas galėjo būti Vilniaus pilininkas Petras Nonhartas. K. J. Sapiega pertvarkė senąjį pastatą į savo rezidenciją, kuri Sapiegų giminės rankose išbuvo šimtą metų.

O vėliau rūmuose bandyta įkurti ligoninę, atlikta daug žalos padariusi rekonstrukcija. 20 a. čia veikė karinė akių klinika, kareivinės, buvo įkurta radiotechnikos mokykla.

Atkūrus nepriklausomybę buvo labai daug ginčų, koks turėtų būti rūmų likimas. Priskyrus juos Nacionalinei Martyno Mažvydo bibliotekai, rūmai turėjo tapti knygų saugykla, tačiau šio plano atsisakyta. Dar vėliau buvo kilusi mintis rūmus privatizuoti.

E. Purlys pasakojo, jog apie planus privatizuoti rūmus buvo sužinota visai atsitiktinai, o tada aktyvūs visuomenės veikėjai ėmėsi pastangų šiuos planus atšaukti. Jie keliavo pas valdžios atstovus, pasakojo apie tai žiniasklaidai ir galiausiai pasiekė savo tikslą. Planai privatizuoti rūmus buvo atšaukti.

Kas įsikurs rūmuose po restauracijos, architektas tikino nežinantis: „Kol kas planai nėra itin konkretūs, svarstomi keli variantai. Tai paaiškės, kai baigsis pirmas restauracijos etapas, kai bus galima pamatyti erdves, architektūrą, suplanavimą“, – sakė E. Purlys.

Kalbėdamas apie rūmų ateitį, jis sakė norintis, kad visą rūmų ansamblio teritoriją idealiu atveju turėtų valdyti vienas šeimininkas, ne tokiu idealiu – keli, tačiau puikiai sutariantys ir gebantys derinti savo veiksmus. „Kol kas čia pilna šeimininkų, kurie tvarkosi atskirai, kas sau“, – sakė E. Purlys.

Architektas, paveldosaugos ekspertas E. Purlys.

Paprašytas pasvarstyti, kaip rūmai turėtų atrodyti po dvidešimties ar trisdešimties metų, architektas labai aiškiai nubraižė ateities viziją. Jo nuomone, reikėtų uždaryti pro rūmus vingiuojančią gatvę, nes jai ten – ne vieta, ji eina per rūmų kiemą.

„Turėtų atsiskleisti ir parko alėjos, reikėtų atkasti ir atkurti fontanus, dar vieną kitą namą nugriauti. Įsivaizduočiau ir kada nors atstatytus trinitorių šventoriaus vartus. Norėčiau, kad atsiskleistų visa tai, kas šiame ansamblyje vertingiausia“, – toliau pasakojo E. Purlys.

Tačiau visus šiuos darbus architektas sakė paliekantis ateities kartoms: „Mes darbus pradėjome, kai savo dalį pabaigsime, reikės imtis kitų, ne mažiau svarbių. Tai jau teks perimti jaunimui, kuris, tikiuosi, perims estafetę ir turėdamas galvoje vientiso rūmų ir parko bei trinitorių vienuolyno ansamblio viziją, užsibrėžtus darbus kryptingai tęs“, – sakė E. Purlys.

ŠIO MĖNESIO PRADŽIOJE ANTAKALNIEČIŲ BENDRUOMENĖ IŠSIRINKO SAVO TARYBĄ, O TARYBA IŠRINKO IR NAUJĄJĮ BENDRUOMENĖS VADOVĄ, KURIUO TAPO TOMAS BAKUČIONIS. „ANTAKALNIS“ SKELBIA TRUMPUS, Į TARYBĄ IŠRINKTŲ NARIŲ BEI TARYBOS PIRMININKO PRISISTATYMUS, KURIUOSE JIE PAPASAKOJA, KUR AUGĘ, KĄ VEIKIA GYVENIME, KADA PRADĖJO SAVANORIAUTI BENDRUOMENĖJE IR KAIP PRISIDĖS PRIE ANTAKALNIO GRAŽINIMO, APIBŪDINA SRITIS, KURIOSE DARBUOSIS.

SUSIPAŽINKITE!

TOMAS BAKUČIONIS

ANTAKALNIEČIŲ BENDRUOMENĖS PIRMININKAS

MANO VAIKYSTĖS - JAUNYSTĖS ANTAKALNIS

Per vasaros karščius iš miesto centro grįžęs su paskutiniu troleibusu, važiavusiu į parką Žolyno gatvėje, išlipdavau savo Klinikų stotelėje ir pilna krūtinę įkvėpdavau vakaro oro, koks jis būdavo gaivus ir tyras, su nuo Sapieginės šilo atskriejusiu pušų aromatu.

„Rygos“ parduotuvė (šalia Klinikų stotelės) anuomet jau buvo kažkokia apšepusi ir siaubingai dvokdavo pašvinkusia žuvimi ir nors žuvies būdavo ten retai, vis vien dvokdavo. Bet už tai ten stovėjo gazirovkės automatas, kur už 3 kapeikas įpildavo jos su sirupu. Toks pat šlamštas kaip ir „Coca-cola“ ar kokia sintetinė „Fanta“, bet tuomet ji buvo pati skaniausia...

O koks egzotiškas keltas plaukiojo Nerimi tarp Antakalnio ir Žirmūnų – ekologiškas, be variklio. Bilietas į vieną pusę kainavo berods 2 kapeikas. Kartą, keliantis iš Žirmūnų pusės, užklupo viesulas, baimės buvo daug...

Nepatikėsit, Antakalnis kadaise turėjo savo žiemos sporto trasą – Slalomo kalną, buvo net keltuvėlis, nors „retrako“ (traktoriuko, lyginančio slalomo trasas) tada dar nebuvo. „Retrakais“ buvome mes – slidininkai. Jei šviežiai prisninga, užsidedi slides, ir pats mindai trasą... Sakote, kad šiemet rekordiškai ilga žiema? Cha! Prieš kokius 25 metus slidinėjimo sezoną ant Slalomo kalno uždarėme balandžio 20 dieną.

Tai toks tas Antakalnis prisiminimuose ir dabartyje, nors šviesoforai ir automobilių kamščiai užkniso, bet jis vis tiek savas ir jaukus.

ANTAKALNIO BENDRUOMENĖS VEIKLOS VIZIJOS

Vertinant ligšiolinę Antakalniečių bendruomenės veiklą, turėčiau pasidžiaugti, kad tokiame „išbarstytame“ ir „ištampytame“ rajone susibūrė tokia bendruomenė ir aktyvių narių skaičius vis didėja. Šiais informacijos pertekliaus ir pilietinio nihilizmo laikais tai yra geras požymis. Nereikia pamiršti, kad miesto gyvenamųjų rajonų bendruomenės pasižymi visai kitokia specifika nei kaimų ar miestelių bendruomenės.

Skirtingai nei kartais teigiama, nematau jokios blogybės, kad dabartinės bendruomenės veikla 2008 metais atsinaujino pradėjus kovoti su savavališkomis statybomis ir ydingais plėtros projektais. Tai natūralu, nes

manau, kad žmones pirmiausiai vienija siekis apginti „savo teritoriją“ nuo egoistiškų ar net nusikalstamų kėsinimųsi. Antakalniečiai Vilniaus mieste tokie ne pirmieji. Pavyzdžių, kai bendruomenės imasi ginti viešąjį, o ne mažos grupelės interesus, Vilniaus mieste nemažai.

Sakyčiau, kad iš visų Vilniaus rajonų Antakalnis turi bene gražiausia kraštovaizdį ir daugiausia žaliųjų masyvų: nuo Neries slėnio iki Sapieginės šilo ar vaizdingų apylinkių keliaujant Valakampių (arba Valakupių) link, Turniškių, Kairėnų ar Dvarčionių, taigi viena iš vietos bendruomenės ar bendruomenių misijų yra šią aplinką saugoti ir puoselėti, nes čia gyvename mes, čia gyvens mūsų anūkai. Jei nesaugosime aplinkos, tai prie ekonominių emigrantų srautų prisidės dar papildomi srautai tų, kurių netenkins sutankintas ir statiniais užkištas miestas. O tai būtų pats niūriausias Antakalnio, kaip ir viso Vilniaus ateities scenarijus.

Antakalniečių bendruomenės veikla apima ir kitas sritis. Tai – socialinė ir kultūrinė, pažintinė ir švietėjiška veikla. Tie, kas seka bendruomenės veiklą, turėtų prisiminti ir kultūrinius renginius su įdomiais meno ir mokslo žmonėmis, ir Nijolės Balčiūnienės organizuojamas ekskursijas po Antakalnio apylinkes. Nuo šių metų Giedriaus Kavaliausko ir kitų bendraminčių dėka startavo ir Antakalniečių periodinis elektroninis žurnalas, kuriame galima perskaityti visas Antakalnio ir bendruomenės aktualijas. Labai tikiuosi, kad visa ši veikla plėsis, nes jau turime patirties, turime visą būrį veiklių žmonių.

ARTIMIAUSIŲ DVIEJŲ METŲ SIEKIAI

Per artimiausius kelis metus būtų galima įtikinti miesto valdžią, kad Neries pakrantės sutvarkymui reikalingas specialusis planas.

Reikėtų glaudžiau bendradarbiauti su Antakalnyje veikiančiomis daugiabučių namų savininkų bendrijoms, paskatinti jas glaudžiau bendradarbiauti su „Antakalnio būstu“. Dalyvauti renovacijos programose.

Rasti savo nuolatinius namus Sapiegų parke, kur galėtų vykti ir daugelis kultūrinių renginių.

Veikti išvien su kitomis miesto bendruomenėmis ir siekti Teritorijų planavimo įstatymo pakeitimo, kuris suteiktų gyventojams ir jų bendruomenėms daugiau teisių.

Tarp bendruomenės narių surasti kompetentingą architektą, kuris padėtų parengti Antakalnio strateginę viziją.

Kiekviena aktyvi bendruomenė neišvengiamai susiduria su savo veiklos finansavimo problema. Natūralu, kad vien narystės įnašais bendruomenių veiklos neįmanoma finansuoti. Valstybės teikiama bendruomenėms parama dar nėra pakankamai plati ir stabili, todėl tuos, kurie pritaria bendruomenės veiklai, kviečiame skirti mūsų bendruomenei 2 procentus nuo valstybei sumokamo savo pajamų mokesčio.

Paramos gavėjas:
Asociacija “Antakalniečių Bendruomenė”,
kodas 300079278

GIEDRIUS KAVALIAUSKAS

PIRMININKO PAVADUOTOJAS

Gimiau ir užaugau Antakalnyje, dirbu švietimo srityje, taip pat organizuoju renginius bei prisidedu prie meninių projektų įgyvendinimo. Bendruomenėje savanoriauju nuo 2008 m., o paskutinius 4 metus esu bendruomenės Tarybos narys. Prisidedu prie mėnraščio „Antakalnis“ leidybos.

Per artimiausius pora metų norėčiau pasiekti, kad atsigautų Antakalnio kultūrinis ir meninis gyvenimas. Saulės slėnyje norėčiau suorganizuoti pirmąjį bendruomeninį meno ir kultūros festivalį šeimoms.

Antakalnis - mūsų visų namai.

GEDIMINAS VAIŠVILA

PIRMININKO PAVADUOTOJAS

Gimiau, gyvenu ir dirbu Antakalnyje, o vaikystė prabėgo Neries pakrantėse ir Sapieginėje. Antakalnio seniūnijos bendruomenėje rūpinuosi darniu šio miesto rajono vystymu.

Myliu gamtą, mėgstu tvarką, gerbiu sąžiningus ir atsakingus žmones

ROBERTAS FILISTOVIČIUS

Gimiau 1982 m. gegužės 14 d. Vilniuje. Dar mokydamasis Antakalnio vidurinėje mokykloje (buvusi 18 –oji vidurinė) aktyviai įsitraukiau į visuomeninę veiklą. Baigęs mokyklą nusprendžiau eiti senelio pėdomis – siekti geležinkelininko karjeros. 2005 m. baigiau Vilniaus Gedimino technikos universitetą, kelių ir geležinkelių inžinerijos specialybę. Studijuojant teko išbandyti įvairių profesijų – nuo viešbučio durininko iki pardavimų vadybininko.

2008 m. įsitraukiau į Antakalniečių bendruomenės veiklą. Šioje kadencijoje stengsiuosi tęsti ankstesnės Tarybos darbus. Norėčiau sukurti antakalniečių diskusijų klubą, kuriame įvairių sričių specialistai ir antakalniečiai diskutuotų aktualiomis temomis. Stengsiuosi ginti antakalniečių interesą ir toliau stiprinti bendruomenę.

Labai mėgstu skaityti, o dar viena mano aistra – teatras. Mėgstamiausias teatro režisierius – Rimas Tuminas. Be to, mėgstu keliauti, laikau tai būdu pažinti kitų šalių istoriją ir tradicijas.

Pozityvumas, iniciatyva, pasirinkimo laisvė, neatsiejama nuo atsakomybės, pareiga kažką duoti visuomenei –principai, kuriais reikia vadovautis visur ir visada.

EDITA KAVALIAUSKIENĖ

Gimiau ir visą savo gyvenimą gyvenau Vilniuje. Pirmoji mano profesija buvo susijusi su drabužių projektavimu, antroji – su socialiai pažeistų gyventojų integravimu į darbo pasaulį, profesiniu rengimu, profesinio mokymo programų kūrimu, jų įgyvendinimo priežiūra.

Remdamasis savo patirtimi, galiu sakyti, kad tik kūryba gali priversti žmogų pamiršti slogią nuotaiką, nuvyti šalin piktas mintis ir rūpesčius. Tik dėl jos galima eiti pirmyn, pamažu įgyvendinant savo svajones, gražias idėjas ir sumanymus. O tos kūrybos vaisiais gali džiaugtis ne tik autorius, bet ir aplinkiniai.

Tikiu, kad bendruomenė – ta vieta, kurioje gali rasti daug bendraminčių, įgyvendinti daug bendrų projektų ir tuo pačiu praturtinti tą vietą, kurioje gyveni.

ERIKA DANIENĖ

Esu socialinių mokslų atstovė, baigusi sociologijos bakalauro studijas ir viešojo administravimo magistro studijas. Nuo mokyklos laikų esu aktyvi ir neabejinga aplinkai, kurioje gyvenu.

Pas antakalniečius atėjau praėjusių metų rudenį, siūlydama teikti paraišką partneryščių programai. Pateikėme, tačiau rezultatų vis dar laukiame.

Dirbdama bendruomenei ir bendruomenėje, noriu sukurti nors vieną tradicinę antakalniečių šventę. Tokią, kurioje būtų garbės reikalas dalyvauti ne tik vietiniams, bet ir kviestiniams svečiams. Taip pat norėčiau suorganizuoti keletą lėšų pritraukimo renginių – kad antakalniečių bendruomenė būtų nepriklausoma ir galėtų plėsti savo veiklas, iniciatyvas.

Mes patys turime rūpintis savo gerove!

ANDRIUS SAMAITIS

Antakalnyje praėjo ir mano vaikystė, jaunystė ir didžioji dalis gyvenimo. Išsilavinimą įgijau Vilniaus universiteto Fizikos fakultete, pagal specialybę esu radiofizikas. Turiu ir verslo magistrą. Džiaugiuosi savo šeima, mėgstu sportuoti, žvejoti, filmuoti, taip pat domiuosi teatru, knygomis.

Bendruomenėje savanoriauju nuo 2007 m. Vienas pagrindinių mano tikslų – pagerinti Antakalnio infrastruktūrą, t.y. sumažinti transportų srautus, įrengti daugiau dviračių ir turistų takų, poilsio vietų.

Antakalnis yra Vilniaus kurortas, mokslo ir kūrybos centras.

EDUARDAS KRIŠČIŪNAS

Baigęs 18-tą vidurinę, vėliau mokiausi KTU mechanikos fakultete. Dirbau vyr. dizaineriu žurnale „Moteris“, leidau knygas, katalogus. Atsibodo, taigi dabar turiu savo įmonę, kuri konsultuoja IT klausimais.

Esu Lietuvos dviratininkų bendrijos pirmininkas, o Antakalniečių bendruomenės narys – nuo 2009 metų.

Mano prioritetas – Teritorijų ir transporto planavimo harmonizavimas.

Daugelis reikiamų įstatymų ir dokumentų priimti, ir jie nėra patys blogiausi. Pradžiai turėtume pasistengti laikytis jų, o tik vėliau kurti naujus. Darinys, kuriame nesugebama susitarti dėl sugyvenimo principų, valstybe nelaikytinas.

BIRUTĖ GALINIENĖ

Tytuvėnuose baigusi vidurinę mokyklą, atvykau į Vilnių mokytis. Baigusi tuometinį Vilniaus inžinerinį statybos institutą, kuris vėliau tavo Vilniaus Gedimino technikos universitetu, įgijau inžinierės-ekonomistės specialybę.

Kai pradėjau dirbti, galimybių papildomai veiklai vis daugėjo: atradau sportą ir keliones, aktyviai įsitraukiau į visuomeninę veiklą. Šiuo metu esu Miesto Tarybos narė.

Aktyvi fizinė gyvensena – mano kasdienybė: bėgioju, keliauju dviračiais, kopiu į kalnus. Įsikūrus Antakalniečių bendruomenei, iškart įsitraukiau į jos veiklą, kurioje dalyvauju iki šiol.

Didžiausias mano tikslas tas, kad Antakalnyje būtų patogu ir gera gyventi visiems – tiek mažiems, tiek patiems vyriausiems gyventojams.

Kiekvienam Antakalniečių bendruomenės nariui palinkėčiau pajausti, jog bendruomenė – „bendri namai“, kuriuose kiekvienas gali realizuoti savo pomėgius.

NIJOLĖ BALČIŪNIENĖ

Esu baigusi Vilniaus universitetą, geografijos specialybę. Daug metų dirbau gamtosauginėse organizacijose, taigi esu gerai susipažinusi su saugomų teritorijų apsauga, ekologiniu švietimu ir pažintiniu turizmu.

Jau penkeri metai dirbu Seime, aktyviai dalyvauju Lietuvos Sąjūdžio tarybos, Lietuvių etninės kultūros bei „Vilnijos“ draugijų veikloje, puoselėju lietuvybę Gudijoje bei Lenkijoje. Esu Žygeivių bei Romuvos judėjimų pradininkė, vedu pažintinius žygius gamtoje, organizuoju etnokultūrines šventes.

Antakalnio bendruomenės veikloje aktyviai dalyvauju nuo 1998 metų. Artimiausius metus Antakalniečių bendruomenės veikloje didžiausią dėmesį skirsiu Neries pakrantės bei kitų žaliųjų plotų išsaugojimui, kviesiu antakalniečius kuo daugiau keliauti pėsčiomis ir pažinti Vilniaus miesto gamtinį bei kultūrinį kraštovaizdį, padėsiu organizuoti tradicines šventes bei renginius.

Gamtoje gera visais metų laikais

GINTAUTAS MACKONIS

Turiu aukštąjį išsilavinimą ir pagal specialybę esu transporto inžinierius, taip pat esu B. Sruogos seniūnaitijos seniūnaitis. Mėgstu sportuoti ir žvejoti, o didžiausias mano gyvenimo džiaugsmas – šeima.

Bendruomenei priklausau nuo 2010 m. Manau, kad svarbiausia savanoriaujant joje – darbas komandoje, taigi veikdamas bendruomenės Taryboje sieksiu prisidėti prie jos keliamų tikslų ir priimtų sprendimų įgyvendinimo. Kaip seniūnaitis ir toliau rūpinsiuosi man paskirtos teritorijos priežiūra, iškilusių problemų sprendimu bei kitais aktualiais klausimais.

Tegul mus visus vienybė telydi.

Šv. Veronikos koplyčia.

Viešpaties Jėzaus koplytėlė.

Viešpaties Jėzaus koplytėlė.

ŠV. VERONIKOS IR VIEŠPATIES JĖZAUS KOPLYTĖLĖS ANTAKALNYJE

Šv. Veronikos koplytėlė pastatyta 1710 – ųjų metų maro aukoms atminti. Apatinėje jos dalyje – Švč. Mergelės Marijos, ant kelių laikančios Kristaus kūną, skulptūra, viršutinėje – klūpančios šv. Veronikos, laikančios skarelę su Jėzaus atvaizdu, skulptūra. Koplytėle stovėjo dabartinių Antakalnio ir L. Sapiegos gatvių sankirtoje.

Šv. Veronikos ir prie šv. Petro ir Povilo bažnyčios stovėjusi Viešpaties Jėzaus koplytėlė nugriautos XX a. 7-ajame dešimtmetyje.

MENINIŲ DVIRAČIŲ
DIRBTUVĖS
WHO DID THAT TO MY BIKE?
VYKO IR ŽALIANAMYJE

MENINIŲ DVIRAČIŲ DIRBTUVĖS „WHO DID THAT TO MY BIKE?“ VYKO IR ŽALIANAMYJE

ŽALIANAMYJE – ANTAKALNIO ATVIRAME JAUNIMO CENTRE PIRMADIENĮ VYKO DVIRAČIŲ PUOŠYBOS DIRBTUVĖS, KURIŲ METU RENGTASI PIRMAJAM VILNIAUS MENINIŲ DVIRAČIŲ PARADUI „CO2 GREEN DRIVE“, VYKSIANČIAM BALANDŽIO 21-ĄJĄ, MININT ŽEMĖS DIENĄ. GRETA ŽALIANAMIO, ANT PIEVELĖS, SAULĖTĄ, TAČIAU ŠALTĄ PAVASARIO POPIETĘ PAPUOŠTI TRYS DVIRAČIAI.

ATEITYJE CO2 ŽENKLAS BUS PIEŠIAMAS IR ANTAKALNYJE

„CO2 Green Drive“– renginys, kurio metu įvairiose pasaulio šalyse tuo pačiu laiku vyksta CO2 emisijos mažinimą skatinantys meno, kultūros renginiai, taip pat prie akcijos prisijungusių miestų žemėlapiuose piešiamas CO2 ženklas. Šioje akcijoje dalyvauja ir Vilnius, kuriame organizuojamas pirmasis meninių dviračių paradas. Jo metu susiburs dviratininkai, kurie ir taps CO2 ženklą mieste piešiančiais teptukais. CO2 ženklas bus piešiamas į išmaniuosius telefonus suinstaliuotomis mobiliosiomis programėlėmis, kurios žymės dviratininkų judėjimą mieste. Negana to, CO2 ženklo gimimą ir Vilniuje, ir kituose pasaulio miestuose bus

galima stebėti tiesiogiai. Šio pasaulinio renginio metu planuojama sumušti net keletą Gineso rekordų.

Ateityje panašiu būdu CO2 ženklą planuojama išpiešti ir žaliajame Vilniaus rajone – Antakalnyje.

DVIRATIS – BITĖ, EKOLOGIŠKAS DVIRATIS, ŽALIANAMIO DVIRATIS...

Žaliajam meninių dviračių paradui vilniečiai pradėjo rengtis jau nuo vasario pradžios. Prisijungę prie „CO2 Green Drive“, būrys dviratininkų ėmė rinktis į meninių dviračių dirbtuves „Who did that to my bike?“ (iš angl. kas padarė tai mano dviračiui?), kurių metu kiekvienas bandė įgyvendinti savo idėjas: keitė dviračio formą, originaliai dekoravo, iliuminavo, ar kitaip suteikė neįprastą išvaizdą savo mylimai transporto priemonei. Dviratis kūrybinėse dirbtuvėse tapo meninės saviraiškos objektu.

Žalianamyje vykusiose dirbtuvėse Vaikų ir jaunimo dailės mokyklos dėstytoja Sigita pasidarė dviratį-bitę, Jovita – dviratį, pavadinimu „Honda“. Justinas sukūrė Žalianamio dviratį, kuris papuoštas vieno Žalianamio kambario spalvų – ryškiai rožinės bei žalios – kailiu.

Per paskutinius keletą mėnesių vykusiose meninių dviračių dirbtuvėse sukurta keliolika meninių dviračių, kurie dalyvaus žaliajame CO2 važiavime.

Dirbtuvėse, rengtose „Dviračių namuose“, gimė dviratis – raganos suknelės dalis, kuris, anot autorės Eglės, yra skirtas

raganoms, norinčioms greitai patekti iš vienos vietos į kitą. Dviračio pagražinimai susideda iš dviejų dalių – suknelės viršaus, kuris bus dėvimas ant dviračio sėdinčios merginos ir didelio bei prašmatnaus sijono, pritvirtinto prie dviračio.

Giedriaus dviratis yra keliautojas. Jo rėmas aptrauktas kailiu, o sėdynė atrodo tarsi meškino galva. Ant galinio dviračio rato vietoj įprasto bagažiuko puikuojasi senas ir geras lipdukais apklijuotas lagaminas.

J. Vienožinskio dailės mokykloje ir D. Jankausko dirbtuvėse broliai Justinas ir Vilius pagamino Lietuvos sirgalių dviratį, kurio priekyje įtaisytas lempą primenantis geltonas būgnas, apmuturiuotas tokios pat spalvos šaliku. Likusi dviračio rėmo dalis padengta žaliai, o pergalingai šokinėjant iš džiaugsmo, dviratis plasnoja savo raudona uodega.

Atsirado ir pora kailinių dviračių. Žalio ir pūkuoto dviračio savininkas Dainius, papuošęs savo transporto priemonę savaitgalį, užsimanė dar vieno kailinio dviračio. Kokiu kailiu pasipuoš jo antrasis dviratis bus galima išvysti dar šį šeštadienį skulptoriaus D. Jankausko vadovaujamose

dirbtuvėse „Who did that to my bike?“ (Čiurliono g. 18A).

Tai – paskutinė proga atkeliauti į dirbtuves, mat sekmadienį vyks žaliasis važiavimas. Kaip rodo patirtis, puošyba gali trukti nuo poros valandų – iki keleto dienų, svarbiausia – atsinešti šiek tiek medžiagų ir daiktų, kurie gali tikti prie dviračio.

SUTEIK NEĮPRASTĄ IŠVAIZDĄ SAVO DVIRAČIUI, IŠREIŠK SAVE IR PIEŠIAM - CO2!

„CO2 GreenDrive“ globoja vienas „Carbon War Room“ įkūrėjų ir tarptautinės verslo Taikos premijos laureatas Vladas Lašas.

Akcijos partneriai – Asociacija „Antakalniečių Bendruomenė“, J. Vienožinskio dailės mokykla, VšĮ „Sveikas miestas“, VšĮ „Jaunimo parkas“, VšĮ „Degantis žmogus“, Antakalnio atviras jaunimo centras.

KAS? Paskutinės meninių dviračių dirbtuvės
KUR? Skulptoriaus D. Jankausko dirbtuvės (Čiurliono g. 18A)
KADA? Balandžio 20 d. 10 val.

KAS? „CO2 Green Drive“ Vilniuje
KUR? Pradžia - prie kultūros baro „Kablys“
KADA? Balandžio 21 d. 13 val.

Daugiau informacijos:

Giedrius Kavaliauskas

burningvilnius@gmail.com

Tel. +370 653 66699

„Facebook“ grupėje

WHO DID THAT TO MY BIKE?

Antakalniečių bičiulystės vakaras

Tema: Šeima- tautos ląstelė

Renginio idėja:
„Visa kas gražu žemėje, gimsta iš meilės"

Gegužės 14 d., pradžia **18.30 val.**
Seniūnijos salėje (Sapiegos parke), Antakalnio g. 17

Antakalnis

ANTAKALNIO NAUJIENOS I 2013 BALANDIS